

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΚΙ' ΑΣΤΕΙΑ

Οί συνδυασμοί Σερρών και ή επιφυλάξεις του κ. Τσαλδάρη. Ο κ. Αργυρός, όστις λάμπει, χωρίς να είναι... άσημνος. Η πίστις του κ. Παλαμά ως ποιητού. Ο Καλαποθάκης και ή δημοσιογραφική του επιχείρησις. Τον έπηρεσε... έ «Σατανάς!» Καλαποθάκης — Γαβριηλίδης — Τρικοπίης. Πώς εξέδεθη το «Εμπρός» κ.τ.λ. κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Κατά τις τελευταίες έλογές στις Σέρρες έγιναν δυό λαϊκοί συνδυασμοί.

Ο ένας υπό τον παλαιάμαζον πολιτευτή κ. Αργυρόν και ό δεύτερος, από κάποιον άλλον.

Στόν κ. Τσαλδάρην όμως έγινετο μεγάλη πείσις γιά να χρώσι το συνδυασμό του κ. Αργυρού.

Ο κ. Τσαλδάρης όμως, άγνωστον γιατί, απέβλεπεν ύπερ του δευτέρου συνδυασμού.

Οί φίλοι του όμως επέμεναν ν' αυτόι και τον στενοχωρούσαν να χρώσι τον κ. Αργυρόν, φίλον παλαιών και σημιαχητήν επολιτευμόν...

Ετόνξαν μάλιστα την πολιτιμότητα του κ. Αργυρού γιά το κόμμα.

Κι' ό κ. Τσαλδάρης, αφού τοις άκουσε, τοις ειπε :

—Φίλοι μου, πάλι τον λάμπον δεν είναι χρυσός και ό κ. Αργυρός δεν είναι... άσημνος!

Μεταπεισθείς όμως κατόπιν, έχρησε τον συνδυασμόν του κ. Αργυρού, ό όποιος απέδειξε γιά το κόμμα... χρυσός!

Μιά φορά ένας δημοσιογράφος, ρώτησε τον ποιητή κ. Κων. Παλαμά :

—Θά είχατε την καιωσίση, κ. Παλαμά, να μου λέγατε, τί πιστεύετε γιά την Τέχνη;

—Τι πιστεύω; απάντησε ό κ. Παλαμάς. Δεν πιστεύω τίποτα!

—Τίποτα!

—Τίποτα άπόλύτως!

—Καλά, δεν στρέφεται ή σκέψι σας, σε κανένα δόγμα;

—Όχι.

—Μά πώς είναι δυνατόν να μη πιστεύετε σε τίποτα!

—Αφού είναι ανάγκη να πιστεύω σε κάτι, σός λέω ότι πιστεύω σ' ένα και μόνον. Πιστεύω στην ακωνιότητα της στιγμής και σε τίποτε άλλο, άπόλύτως!

Την πρώτη έφημερίδα, που εξέδωκεν ό μαμαρίτης Δ. Οικ. Καλαποθάκης, ό άειμνηστος διευθυντής του «Εμπρός», ήταν σατιρική, έβγαυνε στο Βόλο, έφερε τον τίτλο «Σατανάς» και εξέδιδετο εκεί έπί τρία χρόνια.

Όταν μά ήμερα έπεσε στα χέρια του Γαβριηλίδη, ένα φύλλο του «Σατανά», το έλαμεν έντύπως ή φιλοσοφική εθνολογία της έφημερίδος, ή όποια ήταν άγνωστη γιά τα σατιρικά της έποχής έκεινη φύλλα.

Πρώτη λοιπόν, δουλειά του Γαβριηλίδη ήταν, να φέρη τον Καλαποθάχη στην Αθήνα και να τον... έγκραταλείψη κατόπιν.

.....Ο ΣΑΤΑΝΑΣ, σε έφερε στην Αθήνα, το έλεγαν οι φίλοι του, και προκοπή περιέμενε!

Και όμως ό Καλαποθάχης, πρόκοψε.

Σέ λίγο καιρό εξέδωκε τη «Σημείαν». Ός γραφεία ή «Σημείαν» χρησιμοποιούσεν ένα... ύπόστεγο στην όδον Σταδίου.

Κι' όμως συχνάζαν εκεί όλοι οι λόγιοι και ποιηταί της έποχής έκεινης; ό Δημ. Κορομηλάς, ό Σουφής, Μπάμπης Άννινος, Θεόδ.

Βαγγελό και τον πιο συγχρητικό τρώων.

Τόν συνεβούλευσε να ζήση στο έξής κοινότα στην γυναικα του γιά την όποιαν επίσης είχε δείξει τόσο σκληρότητα και τόσο άδιαφορία ό Σατωβριάνδος.

Υστερα παρακάλεσε τον Σατωβριάνδο ν' άνοιξη το παράθυρο. Ζωήρες κόκκινες άχτινες τού ήλιου πού βασιλευε, μπήκαν τότε στο δωμάτιο. Η Παυλίνα θεμήθηκε τα σχέδια πού έκαναν λίγες ήμέρες πριν να πάνε να ζήσουν στην έξοχή, κ' έλαψε. Μετά λίγη ώρα ζήτησε ν' αλλάξει χειρόβδι. Μά ό γιατρός δεν της τό επέτρεψε, γιαι ήταν πάρα πολύ έξασθενημένη.

Τέλος άρχισε ή επθανάτια άγωνία. Η Παυλίνα έδραζε κάθε τόσο το ισχνό χέρι της πάνω στο στήθος της κι' έλεγε :

«Εκεί είναι!»

Ο Σατωβριάνδος την ρώτησε αν τον άναγνώριζε. Η Παυλίνα τότε προσπάθησε να χαιωγείλοση και έγενεψε με το κεφάλι της...

Και ύστερα άδανε.

Αυτό ήταν το δραματικό τέλος της γυναικάς αυτής πού είχε τόσο πολύ άγαπήσει και τόσο λίγο άγατηθή!..

Βελλιαντής, Άριστοτύλης Κορομηλάς, ό Κωστής Παλαμάς, ό Καλαποθάκης, ό σάμικα πρόεδρος μας στο Λαυρένιο, ό Κορομηλάς, ό Παλαμάς, ό Σούφης Κορομηλάς, ό νόν Διμαρχος Άθηνών, ό όσκιος άναστασιώτατ τότε με τη δημοσιογραφία και πολλά πολιτικά της έποχής.

Όλοι αυτοί, αφού έγραψαν και δύνανε κάτι στη «Σημείαν», τό στρώσαν ένταυτά στή... χαρτοπωλεία και πάζανε, ως τό προείπ... Πολλές φορές μάλιστα, όταν γίνανε και το τελευταίο τους πεντάροχομο, πάζανε... άέρα!

Σάν άρχιζε λοιπόν ό άέρας, άκούγότανε ό Μπάμπης Άννινος να λέη :

—Άρχισε τό... βορραδάκι! ΚΟΥΜΠΙΩΘΗΤΕ!

Έλατε όμως από λίγο, ή «Σημείαν» έπαψε. Πριν πάρη, μετατέθη, από τό ύπόστεγο, σ' ένα κωμαράκι της όδου Σουλανίου, όπου και εξέπνευσε.

Μα όταν φωτούσαν τον Καλαποθάχη :

—Πάει πάλι ή «Σημείαν», έπαψε;

—Απαντούσε άτάραχος :

—Δεν έπαψεν ή «Σημείαν», μόνον... ύπεστάλη!

Και πράγματι, ύστερα από λίγο καιρό, ή «Σημείαν» έανακουμάτωσε, αλλά γιά λίγο καιρό.

Και ύπεστάλη και πάλιν, αλλά διά παντός τη φορά αυτή.

Πέρασε κάμποσο καιρός κι' ό Καλαποθάχης, ζαναξεδόθηκεν έφημερίδα, αλλά υπό άλλον τίτλον πάλι. Το «Σύνταγμα». Το «Σύνταγμα» ήταν καθαρά και φανατική Τρικοπίκη έφημερίδα.

Εξεδόθη δέ στην όδον Σοφοκλέους, και απέναντι ακριβώς της οικίας, πού ήταν κατοικία του «Εμπρός». Αν όμως το «Σύνταγμα» είχεν άδρα, τα γραφεία του δεν είχαν ούτε έπιπλο, ούτε... σεντόνιας.

Ένας μόνον σεντόνιας ύπαιχε μωραχά, ό κ. Γεώργ. Παύλ.

Η λειτουργία του Καλαποθάχης προς τον Τρικοπίτη, ήταν άπεριόριστη. Άλλά και ή έκτιμησις του Τρικοπίτη, προς τον Καλαποθάχη, μεγάλη.

Τόσο καλά και με τόσο σαφήνεια διατέλωνε ό Καλαποθάχης στα άδρα του τις ιδέες του Τρικοπίτη, ώστε πολλές φορές ό απεριφραγτός πολιτικός, ως τον άπεκαίλει. Έλεγε με ειλικρινή ένθουσιασμό :

—Κάλλιον έμού έχημηνεί τις ιδέες μου, ό κ Καλαποθάχης στο «Σύνταγμα».

Άλλά και το «Σύνταγμα» δεν βάσταζε πολύ και μά ήμερα έκλεισε κι' αυτό.

—Έπαψε το «Σύνταγμα»; φωτούσαν πάλιν τον Καλαποθάχη.

—Όχι, απεκρίνετο, άτάραχος πάντοτε αυτός, δεν έπαψε, αλλά..... ΑΝΑΘΕΩΡΕΙΤΑΙ!

Άλλά ή αναθεώρησις του..... «Συντάγματος» δεν έτελείωσε ποτέ κι' έτσι ή έφημερίς δεν ζαναξεδόθη. Κι' ό Καλαποθάχης έπαυσε δοιμεία στην «Ακρόπολι», δεκαπέντε χρόνια, μετά την..... προκλησί του στην Αθήνα, από τον Γαβριηλίδη.

Πέρασε κάμποσο καιρός και ό Καλαποθάχης, άπογράψισε να βγάλη το «Εμπρός».

Ετόμισσε λοιπόν το γυναικό σπίτι, πού είχε στην όδον Σοφοκλέους και βοηθητικόν και από το μακαρήτη Καρτάλη, τον πολιτευτή Βόλου, κουβάλησε μερικά έπιπλα γραφείου, από τό... Δημοκρατικό!

—Μά θα βαστάξη το «Εμπρός», το έλεγαν μερικά φίλοι του, ή θα έζη κι' αυτό την τύχη του «Συντάγματος» και της «Σημείας»;

Κι' ό Καλαποθάχης απαντούσε, πάντοτε, άτάραχος :

—Και τί είναι, άρα, το «Εμπρός»; «Σημείαν» είναι να ύποσταλή ή «Σύνταγμα» γιά να τό καταργήσουν!.. Το «Εμπρός» είναι... ΕΜΠΡΟΣ και θα παραμένη πάντοτε άκατάραχη, χωρίς να σταματήσει ποτέ. Γιατί, αν σταματούσε, δέ θα ήταν ΕΜΠΡΟΣ!..

Και πράγματι έτραβήξε έμπρός, χωρίς να προσκοθή ποθενά, κριάρχησε στη γνώμη την Έλληνική, και όταν έσταμάτησε, δεν σταμάτησε, παρά... έμπρός στον τάφο του άληγομήτην Καλαποθάχη!..

